

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Quæ omnia ad praxim vtriusque fori, interioris scilicet, & exterioris, & ad
iurisdictionis explicationem exigenda continet

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopi In Erigendis & gubernandis puerorum collegijs quomodo se
habere debeant? Allegatio LXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98639](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98639)

cerdoti, aut alijs duobus sacris Ordinibus insignitis: ita *Nauar. conf. 2. de tempor. ordin. in antiq. alijs conf. 7. de offic. deleg. in nuus*, ubi respondet textui dicenti, ne aliqui præter Sacerdotes Domini audeant prædicare in cap. *adycimus*, 16. *quest. 1.* ut procedat in eo, qui propria, & ordinaria auctoritate prædicare præsumit, qualem quidem auctoritatem habent Curati, refert *Gall. in margarita casuum conscientie, verbo prædicare*, 2.

44 Nam prædicare non est actus proprius alicuius Ordinis, sed potius iurisdictionis, quia cum Christus Dominus dixit: Prædicare Evangelium omni creaturæ, non dedit Apostolis potestatem Ordinis, sed iurisdictionis. Vnde officium prædicandi nemo sibi usurpare potest propria auctoritate, sed conuenit tantum illi, qui à Prælato iussus est, iuxta illud *Apost. quomodo prædicabunt, nisi mittantur*. Et *Innocen. III. in cap. excommunicamus*, 1. §. *quia vero, de heret. mand. excommunicare eum, qui officium prædicandi assumere præsumit, nisi à Sede Apostolica, aut diocesano Episcopo licentiam obtinuerit, & ideo in Conc. Trid. sess. 5. cap. 2. & sess. 24. cap. 2. de reformat.*

45 Habetur quod prædicationis munus est proprium Episcoporum, & parochorum, & ideo per Episcopum committi potest, etiam clerico, qui non sit in Sacris constitutus, prout resoluunt, decisumque referunt *Reatina in promptuario recept. sentent. tit. 17. numer. 24. Armend. dist. loco numer. 36. Sayr. in floribus decis. sub tit. de temp. ordin. decis. 2. Tossuin. de offic. Curati, cap. 3. numer. 14. in fine. Vgolin. de potestate Episcopi, cap. 42. §. 2. numer. 1. Mihi tamen dubitationem afferre videtur resolutio *Henrig. in summa lib. 6. capit. 28. §. 8.* quatenus asserit *Paulum Tertium Societati IESV* indulsisse, ut ipsius Regularis valeant prædicare, licet Sacris initiati non sint, quod quidem, si adhuc verum est, non paruam afferit huic resolutioni dubitationem, cui respondere non curo, dum mihi de tali priuilegio non constat.*

46 Hinc prædicationis, cum non sit actus alicuius Ordinis, tempore cuiuscunque interdicti licita est, *Fusc. de visitat. libr. 1. capit. 14. numer. 13. Henrig. in summa libr. 13. capit. 44. §. 2. vers. quinto. Vgolin. de censur. tab. 5. capit. 8. in princip. numer. 3. Sayr. eodem tractatu libr. 5. cap. 5. numer. 43. Campan. d. cap. 13. numer. 21. per tex. in cap. responso, de sententia excommunicationis.*

47 Prædicatores verbi Dei, quoad maxime fieri poterit, esse debent docti, apprimè eruditi, vita irreprehensibiles, moribus maturi, corde impauidi, spiritu feruidi; Debent quoque gratiam docendi habere, ut potentes possint exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere, prout habetur in cap. *oportet*, 8. *quest. 1.* Deinde in suis sermonibus, atque concionibus non esse debent multum prolixi, ne sua loquacitate nimia, atque prolixa odiosi fiant, prout habetur in cap. *sit Rector*, 43. *distinct. in fine*, Origin. etiam *homil. 6. ad librum Iudic. ad hoc propositum sic dicit*, Breuitatem auctores diligunt; nam brevis, & prudens sermo, & auditur libentius, & attentius, ac melius memoriæ commendatur; Ac è contrario, inquit *Gregorius Nazianzenus in oratione de sancto Lauacro*, satietas inimica est auribus, quemadmodum & superfluis cibis corporibus;

Vltèrius prædicatorum omnium doctrina debet esse sana, & Catholica, examinata, & casta, nullo modo lasciuia, aut impudica, seu quæ leuitatis, siue vanitatis saporem habeat, & ita *Concil. Trident. sess. 5. de reformat. cap. 2.* admonendo asserit, quod Prædicatores fideles pro sua capacitate pascant salutaribus verbis docendo, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, annuntiando eis cum breuitate, & facilitate ferri onis vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quas sectari oportet, ut pœnam æternam euadere, & cælestem gloriam consequi valeant. Et *sess. 24. capit. 4.* loquendo de eisdem, dicit sacram solummodo Scripturam, diuinamque legem in concionibus esse annunciamdam, & prædicandam.

48 Verum si prædicator errores, aut scandala disseminauerit in populum, etiam si in monasterio sui, vel alterius ordinis prædicet, Episcopus ei prædicationem interdicit.

49 Quod si hæreses prædicauerit contra eum secundum iuris dispositionem, aut loci consuetudinem procedat, etiam si prædicator ipse generalis, vel speciali priuilegio exemptum se esse prætenderet, quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedere potest: curare autem ipse debet Episcopus ne quis prædicator, vel ex falsis informationibus, vel aliâ calumniosè vexetur, neve iusta de eo conquerendi occasio habeatur *Concil. Brathaven. IV. act. 4. capit. 21.* notant *Mirand. d. quest. 50. artic. 7. Campanil. d. rubr. 12. cap. 13. numer. 21.* Aduertendum tandem duxi prædicatores non posse suas inspirationes, seu reuelationes prædicare absque Romani Pontificis licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ cum reservatione, *Leo X. constituit in Concilio generalilata incip. superna*, prout refert *Gall. d. verbo prædicare, vlt.*

SVMMA RIFM.

1 Seminarium puerorum in singulis Cathedralibus quomodo instituendum, & gubernandum ostenditur.

2 Seminario debet Episcopus primum ex sua & Capituli mensa contribuere, & postea cogere alios ad contribuendum suo exemplo.

3 Seminario de elemosinis piorum, & similibus, quæ in incerto consistunt, nihil debet contribui.

4 Episcopus si negligens fuerit in erectione seminarij, Archiepiscopus supplet eius negligentiam.

5 Cardinales S. R. E. tenentur contribuere seminarij de fructibus beneficiorum, quæ habent in diocesi, ubi est seminarium.

6 Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, aut redditus, vel pronentus ecclesiasticos, tenentur soluere seminario.

7 Seminarij ratione potest taxa imponi super Hospitalale, quod in titulum, & non in administrationem, & mere laicale est.

8 Hospitalia, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt boni laicorum, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, non soluunt seminario.

9 Hospitalale vnus diocesis habens beneficium annexum, quod est alterius diocesis, tenetur contribuere pro rata fructuum beneficij annexi seminario, quod est in diocesi, in qua situm est beneficium.

10 Confraternitates,

10 Confraternitates, Capellæ, & scholæ habentes redditus ecclesiasticos, etiam intra Regularium Ecclesiis existentes, tenentur contribuere Seminario.

11 Legata facta pro Magistro Grammatices, qui pueros pauperes educeat, possunt applicari Seminario cum onere erudiendi pueros, sicut testator iussit.

12 Pensionarius tenetur pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij, ac proinde contribuere Seminario, siue illud erectum sit ante reformationem pensionum, siue post.

13 Canonici de quotidianis distributionibus non tenentur Seminario contribuere.

14 Mendicantium monasteria Seminario contribuere non tenentur.

15 Mendicantium monasteria, quæ dicantur, ostenduntur.

16 Doctores referuntur de quatuor primis ordinibus Mendicantibus tractantes.

17 Ordo Diui Augustini est antiquior Mendicantibus.

18 Patres Societatis Iesu inter Mendicantium ordines comprehendendi voluit Pius V.

19 Ordo Minorum S. Francisci de Paula adnumeratus fuit inter Mendicantes à Pio V.

20 Iesuatorum Congregatio Mendicantium ordinibus adnumerata fuit per Pium V.

21 Carmelitas discalceatos esse ex ordine Mendicantium declarauit Clemens VIII.

22 Omnes & singule persone in beneficijs S. Ioannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à Seminarij contributione eximuntur.

23 Seminararia debent prius esse erecta, & in illis Scholares actualiter adesse, ut vniones eis factæ subsistant.

24 Seminarium erectum dicitur ex introductione puorum, non vero ex emptione domus pro eo, & creatione deputatorum.

25 Vno seminario nondum erecto fieri non potest, & quoad hunc effectum requiritur præparatio domus conductæ, vel emptæ, & introductio puorum.

26 Possessio capta nomine Seminarij nondum erecti, est nullius considerationis, & non producit iuris effectus.

27 Seminarium erectum ut dicatur, quæ concurrere debeant, ostenditur.

28 Beneficia simplicia cuiusunque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt Seminario vniri, ut comode regi valeat, sine tamen præiudicio obtinentium.

29 Vno facta Seminario omnium beneficiorum simplicium non valet.

30 Beneficia reuerata, vel affecta Sedi Apostolicæ an possint Seminario vniri ostenditur.

31 Canonicus electus ad Seminarij administrationem perpetuam illam habere debet, nec remoueri potest nisi ex legitima, & iusta causa.

32 Deputatos ad gubernationem Seminarij Episcopus tenetur adhibere in consilium, non tamen obligatur eorum consilium sequi.

33 Vniones factæ Seminario absque consilio deputatorum non valent.

34 Pueri ad Seminarium admittendi quales esse debeant, & quæ ibi discere teneantur, ostenditur.

35 Seminarium bracharense Archiepiscopatus Hispaniarum Primatis ad normam Concilij Tridentini institutum ostenditur.

EPISCOPI IN ERIGENDIS & gubernandis puerorum collegijs quomodo se habere debeant?

ALLEGATIO LXXVII.

1 Singulæ Cathedrales, Metropolitanae, atque his maiores Ecclesiae pro modo facultatum, & diocesis amplitudine certum puorum ipsius ciuitatis, & diocesis, vel eius prouinciæ, si ibi non reperiatur, numerum in Collegio, ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio loco conuenienti ab Episcopo eligendo alere, ac religiose educare, & ecclesiasticis disciplinis instituere teneantur, ad cuius Collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus, & Ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, ac ad alios sumptus, pars aliqua, seu portio detrahenda est per Episcopos cum consilio duorum de Capitulo, & duorum de Clero, ex fructibus mensæ Episcopalis, & Capituli, & quorumcunque dignitatum, personatum, officiorum, præbendarum, portionum, & aliorum beneficiorum, necnon ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, atque ex quibuscunque alijs ecclesiasticis redditibus, seu prouentibus, etiam aliorum Collegiorum, seu corporum, vel confraternitatum, etiam Abbatiarum, Prioratuum, & quorumcunque Regularium beneficiorum, ut habetur in Concil. Trid. sess. 13. de reformatione, c. 18. de quo vide late praxim Episcopalem, par. 1. verbo seminarium, pag. mibi 326. Gonzales ad regul. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. n. 68. cum sequitur. Aloys. Ric. in prax. fore eccles. de c. 489. in 1. edit. & resol. 380. in 2. edit. Paul. Fufc. de Visit. l. 1. c. 16. à n. 8. Menet. de distributionibus quotidianis par. 3. q. 3. à n. 13.

2 Episcopus debet primum, ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios ad contribuendum suo exemplo: omnes enim de stabilibus bonis tenentur soluere, nisi qui nominatim excipiuntur à Concil. disto c. 18.

3 Nam de illis, quæ in incerto, ut in eleemosynis piorum, vel similibus, consistunt, nihil debet contrahi, prout Episcopo Trid. in die 13. May 1586. responsu fuisse asserit praxis noua Episcop. p. 2. c. 2. numero 5. in fine.

4 Quod si Episcopus in eius seminarij erectione negligens fuerit, vel suam portionem denegaue- rit, Archiepiscopus suppleat eius negligentiam, & acriter corripiat (cum sine causa id omis- sum viderit) Archiepiscopum vero negligentem increpet synodus prouincialis, tam circa erectionem, quam eius conseruationem, Concil. d. c. 18. versic. quod si Cathedralium.

5 Ex dictis primo amplia, etiam Cardinales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ teneri contribuere seminario de fructibus beneficiorum, quæ habet in diocesi, ubi est seminarium, ut censuit sacra Congregatio.

6 Secundo inferitur hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, vel redditus, aut prouentus ecclesiasticos, etiam teneri soluere, refert decisum praxis Episcopalis p. 1. verbo hospitale, vers. 10. dub.

7 Et posse super hospitali, quod in titulum, neque in administrationem datur, sed mere laicale est, taxam ratione seminarij imponi dicit decisum Armend. in addit. ad recopil. legum Nauarræ.

lib. 4. tit. 29. lib. 1. §. 2. de hospitalib. numer. 3. & 13. asserit non procedere in hospitalibus, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non sunt in titulum, Comendatam, seu administrationem, & nu. 15.

9 Etiam testatur decim. hospitale vicius diæcesis habens beneficium annexum, quod est alterius diæcesis, teneri contribuere pro rata fructuum beneficij annexi Seminario, quod est in diæcesi, in qua situm est beneficium, de quo late *Fuse. d. cap. 16. n. 10.*

10 Tertio amplia in Confraternitatibus, capellis, & scholis habentibus redditus ecclesiasticos etiam intra Regularium Ecclesias existentibus, quæ quidem tenentur seminario contribuere, vt censuit *Sacra Congreg.*

11 Quarto amplia in legatis factis pro Magistro Grammatices, qui pueros pauperes doceat, illa enim possunt applicari seminario cum onere erudiendi pueros sicut testator iussit, ita etiam bona, quæ fuerunt applicata alicui Collegio propter Christianam educationem miserabilium puorum, si Collegium id sublatum sit, debent ea bona applicari seminario.

12 Quinto amplia in pensionario, nam cum pensio apponatur super fructibus & redditibus beneficij, tenetur pensionarius pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij, ita *Nicol. Garcia de beneficij, p. 1. cap. 5. numer. 171. Monet. de decim. cap. 9. d. numer. 83. Azor. instit. moralium p. 2. libr. 8. cap. 9. quest. 2. & habere locum siue seminaria erecta sint ante reservationem pensionum, siue post dicit decim. addit. ad eundem *Garciam d. numer. 171. vbi etiam addit titularem occasionem contributionis per eum factæ Seminario non posse detrahere ex pensione, quam soluit, nisi pro rata pensionis, & ad eam rationem ad quam ipse titularis contribuit.**

13 Limita tamen in Canonicis, qui de quotidianis distributionibus non tenentur contribuere seminario, prout decim. referunt *praxis Episcopalis p. 1. verbo distributiones, §. 5. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 7. procemia, numero 170. cum sequenti, Monet. de distrib. quotid. p. 3. quest. 9. numero decim. quart.*

14 Collegia & monasteria Mendicantium ab hac exactione immunia sunt, prout habetur in *Concil. Trid. d. capit. 18. ibi (& omnium monasteriorum, non tamen mendicantium) Fr. Emman. in quest. Regularium tom. 2. quest. 45. art. 2. & quest. 66. art. 3. quorum nomine veniunt monasteria Sancti Dominici, Sancti Francisci, ac Eremitarum Sancti Augustini, necnon Carmelitarum, & Seruorum Beatæ Mariæ, vt declarauit Pius 7. constitut. sua, quæ incip. *Romanus Pontifex, dat. 1. Octobris 1568. de his quatuor primis ordinibus Mendicantibus, & de eorum origine tractant Diu. Antonin. in sum. 3. p. tit. 6. capit. 1. §. 8. & tit. 19. capit. 3. & tit. 23. & 74. Cassin. in catalog. gloria mundi p. 4. confid. 68. 69. & 70. praxis Episcop. p. 2. verbo Mendicantes, pag. 67. Azor. instit. moral. p. 1. libr. 12. cap. 23. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 2. art. 1. cum sequentibus, & qu. 4. artic. 2. & tom. 3. quest. 49. artic. 1. & 4. Et Ordo Diui Augustini est antiquior Mendicantium Frat. Hieron. Roman. libr. 6. de Republ. Christiana. 2. ad fin.**

18 Patres quoque Societatis Iesu inter Mendicantium ordines comprehendere voluit Pius 7. constitutione sua, quæ incip. *Dum indefessa, dat. Romæ die 7. Iulij anni 1571. referunt Hier. Gabr. conf. 28. Fr. Emman. d. tom. 1. q. 55. art. 5. & d. quest. 49. art. 2. Azor. institutio moral. par. 1. lib. 13. capit. 7.*

19 Similiter & ordo Minorum sancti Francisci de Paula annumeratus fuit inter Mendicantes ab eodem Pio Quinto constitut. sua, incip. *Apostolica, 9. Nouemb. de anno 1567.*

20 Et alia sua Constitut. incip. *Romanus, 19. Novbris eiusdem anni Congreg. Iesuitorum Mendicantium ordinibus annumerata fuit. Denique Clemens Octauus constitut. sua incip. Romano Pontifici decet, 20. Augusti anni 1603.*

21 Carmelitas descalceatos declarauit esse ex Ordine Mendicantium.

22 Omnes & singule personæ in beneficijs Sancti Ioannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à Seminarij clericorum contributione in qualibet ciuitate iuxta sacri Concilij decretum erecti, seu erigendi, eximuntur per Bullam Greg. XIII. incip. *Quo magis, dat. 23. Martij anni 1580. relata inter privilegia Relig. fol. 57.*

23 Huiusmodi seminaria debent prius esse erecta, & in illis scholares actualiter adesse, vt vniones eis factæ subsistant *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 7. nu. 68. Alos. Rzec. d. resolut. 380. num. 1. vbi dicit sic pluries Rotam decidisse.*

24 Dicitur autem seminarium erectum ex introductione puerorum, nō vero exemptione domus pro eo, & creatione deputatorum, vt censuit *Rota in vna Cordubens. prestimoniorum 7. Feb. 1601. apud Farinac. decis. 835. in nouis, & ad hoc est bona Rotæ Rom. decisio, quæ sequitur.*

R. P. D. Coccino Decano. Adiacen. beneficij. Veneris 15. Aprilis 1622.

Dubitauit; An constaret de existentia seminarij ad effectum de quo agitur; effectus autem dubij est, vt videatur; An Seminarium possideat: quia si possidet, non potest dari de attentatis, cum attentata in hoc casu pendeant à possessione iuxta resolutionem factam in hac causa 21. Maij superioris anni.

Hoc dubium habet tres inspectiones. Prima est, an vnio possit fieri Seminario nondum erecto. Secunda, dato quod non possit fieri; an possessio capta nomine Seminarij de facto erecti iustitietur. Tertia an constet de valida erectione.

25 Et quantum attinet ad primam difficultatem, Domini fuerunt concordēs, quod vnio Seminario nondum erecto fieri non possit; & quod ad hunc effectum requiritur preparatio domus conductæ, vel emptæ, & introductio puerorum, vt fuit resolutum in *Causa Oxomen. beneficij 24. Octobris 1611. coram Illustr. Cardinali sacro in decisione 361. numer. 3. & seqq. part. 2. inuentior. vbi refert sententiam Congregationis Illustrissimorum Interpretum Concil. Tridentini, & alias decisiones Rotaes, & latè prosequitur *Garcia de benefic. part. 12. cap. 2. numero 193. cum plurib. seqq. & admittit Gonzalez super reg. 8. gloss. 5. §. 7. numero 68. qui licet nu. 75. teneat quod cessante fraude vnio facta Seminario nondum erecto valeat, quem sequitur *Modern. discip. forens. capit.***

248. numer. 71. & capit. 358. numer. 5. tamen ista sententia, vt aduertit Garcia loco citato numer. 196. in fine, est contra declarationes Congregat. Concilij, & contra sententiam Rota.

26 Quantum attinet ad secundam difficultatem aliqui ex Dominis dicebant, quod ad effectum possessionis sufficit, quod Oeconomi deputati acceperint possessionem, etiam de facto, ad effectum, vt dicantur esse in possessione, seu detentatione Bald. conf. 135. numer. 2. & 3. libr. 2. vbi loquitur de misso in possessionem à Prætoribus nulliter procedente, contra quem vt possessor datur actio spolij Doct. in l. iuste possidet, ff. de acq. poss. ff. Aym. conf. 18. numer. 8. & bene Mohe-dam. decis. 20. de restit. spoliat. Ceterum respondebatur ab alijs Dominis, quod conclusio procederet si Oeconomi voluissent acquirere possessionem, nedum nomine Seminarij, sed etiam nomine proprio, quia isto casu falsitas versatur tantum circa causam possessionis, quare non impeditur acquisitionem, quia non deficeret voluntas possidendi, aut nomine proprio, aut nomine seminarij libr. secundo §. si à pupillo, l. quod vulgo, ff. pro empt. & facit text. in l. cum in corpore, 36. ff. de acquir. rer. domin. prout Bartel. & 1af. in l. si is ad quem, numer. secundo ff. de acquir. hered. & fuit dictum in causa Maceraten. hereditatis 4. Iunij 1590. coram Cardinali Pamphilio; sed in hoc casu si Seminarij non erat erectum, quia pueri nondum erant introducti, non poterant Oeconomi acquirere quasi possessionem, quia noluerunt acquirere nomine proprio, sed nomine Seminarij, quod cum non sit erectum possessio est ex falsa causa circa factum, hoc est circa existentiam Seminarij, & ideo est nullius considerationis, nec producit iuris effectus l. 1. §. hæc verba, ff. ne vis fiat ei, Bald. d. conf. 135. numer. 2. libr. 2. Part. 1. mol. conf. 75. numer. 11. & facit text. in libr. si me in vacuum, ff. de acquir. poss. ff.

27 Quantum attinet ad tertiam difficultatem, visum fuit constare de existentia Seminarij. Constat enim Episcopum eligisse duos Canonicos pro regimine, & gubernio Seminarij. Secundo elegit duos Consultores pro instituendis taxis, & faciendis vnionibus. Alterum, de Capitulo, & alterum de Clero, & mandauit, quod alij duo eligerentur, alter per Capitulum, & alter per Clerum, prout fuerunt electi: & deinde cum consilio prædictorum taxauit Episcopus seipsum, & Mensæ suæ redditus, nec non alios in decima parte fructuum, relaxando præceptum de soluendis taxis, & constituti exactores, nec non in domum Seminarij introduxit pueros, vt patet ex mandatis procuræ datis per ipsos Seminaristas: vnde factis constat de existentia Seminarij legitima de tempore vnionis ad præscriptum Concilij cap. 18. de reformat. sess. 23.

28 Et ita conclusum. Hæc in decis. Beneficia simplicia cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt seminario vniri, vt commode regi valeat, sine tamen præiudicio obtinentium, etiam si essent affecta, aut in Curia effectum sortirentur, Fusc. d. cap. 16. numer. 9. non possunt tamen simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, nec Canonicatus, neq. beneficia iurisdictionis, etiã ecclesiastici, nec beneficia Sedi Apostolicæ reſeruata post illorum vacationem,

nec præterea vacantia in mense reſeruato per Episcopum seminario vniri, vt gentili sacra Congregatio teste Francisco Leo in theſauro ſori eccleſiaſt. part. 2. cap. 16. numer. 23. & cum Concilium Tridentinum d. cap. 18.

29 Non decernat, vt omnia beneficia ſimplicia vniantur Seminario, ſed aliquot, ideo vnio facta omnium beneficiorum non valet, ita decilum reſert Aloyſ. Ricci. in praxi ſori eccleſiaſt. decis. 492. in 1. edit. & reſolut. 383. numer. 4. in 2. edit. item & decis. 720. in 1. edit. & reſolut. 610. numer. 10. in 2. edition. Sed cenſuit Rota in vna Aſiſien. beneficij 11. May 1607. coram Marcomonio vnionem factam Seminario de beneficio reſeruato fuiſſe nullam, reſert Nicol. Garcia in addit. ad ſuum tract. de benefic. part. 12. cap. 2. numer. 103. vbi num. 106. dicit per Sacram Congreg. decilum non poſſe, etiam ante vacationem vniri Seminario beneficia, quæ obtinent perſonæ, quæ ob familiaritatem Cardinalium, vel aliam rationem tales ſint, vt quocunque mense decedant, certum ſit ea fore affecta Sedi Apoſtolicæ.

31 Canonici electus ad Seminarij administrationem perpetuò illam habere debet; nec remoueri poſteſt, niſi ex legitima, & iuſta cauſa, reſert decilum Galet. in margarita caſuum conſcientiæ, verbo Canonici, pagina 30. colum. 1.

32 Episcopus tenetur adhibere in conſilium prædictos deputatos, non tamen obligatur eorum conſilium ſequi, Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloſ. 46. n. 74.

33 Itaut vniones factæ ſeminario abſque conſilio eorum, quos iubet Concilium adhiberi, non valeant, quia quando datur alicui poteſtas à lege, & ab eadem adiicitur, quod faciat cum conſilio alterius, illud de neceſſitate requiritur l. impuberibus, ff. de ſuſſeſt. tutor. & Bart. in l. Titium, num. 3. ff. de admin. & periculo tut. ita in terminis Franc. Leo d. ca. 16. numer. 25. vbi allerit quandoque vidiffe diſputare de validitate, & inualiditate vnionum ſeminario factarum defectu præſentiæ deputatorum, & pro nullis reputari. Quos quidem deputatos etiam debet Episcopus adhibere in conſilium pro tota temporali adminiſtratione prædicti ſeminarij, excepta exactione, quæ ad ſolum Episcopum ſpectat, Aloyſ. Ricci. d. reſolut. 380. num.

3. cuius ſeminarij reddituum exactionem ſingulis annis Episcopus ipſe accipere debet, adhibitis etiam præſentibus duobus de Capitulo, & totidem à Clero ciuitatis deputatis, vt ſtatuit idem Concil. d. cap. 18. verſ. rationes, & declarat Fusc. d. cap. 16. numer. 15. Dum vero huiusmodi duos ex Capitulo ea de cauſa ſine fraude tempore diuinorum officiorum abeſſe ſimul cum Episcopo contingeret, priuandos non eſſe quotidianis diſtributionibus, tanquam abſentes propter Eccleſiæ vtilitatem, reſoluit Moneta de diſtributionibus quotidianis parte 2. quaſt. 8. nu. 17. vbi nu. 16. idem reſoluit de illis Canonicis, qui ex præcepto Concilij Tridentini ſeſſ. 21. de reſor. c. 9. debent adhiberi ab Episcopis, ſeu locorū Ordinarijs in publicandis indulgentijs, alijs ſue ſpiritualibus gratis, & nu. 18. idem pariter ſtatutum allerit de illis duobus Canonicis, altero ab Episcopo, altero per Capitulum eligendo: qui donec ſynodus aliqua provincialis celebretur, in qua ea de re ſtatuetur, ab eodẽ Episcopo adhiberi debet in iis prouidendis, quæ neceſſaria videbuntur, circa diuina officia, omneſque Eccleſiæ miniſtros, iuxta ea, quæ eadem Tridentina ſynodus decernit ſeſſ.

24. de reformat. capit. 12. in fine. Idem etiam numeris sequentibus dicendum putat de alijs canonicis eligendis præscripto Concilij Tridentini sess. 25. de reformat. capit. 6. & cap. 8. versic. quod si hospitalia, alijsque in locis. Sed hoc ita indistincte verum non est, nisi id concedatur privilegio, vel consuetudine legitima præscripta, aut statuto Ecclesiæ auctoritate Apostolica confirmato, quale est Mediolani, idem Moneta d. par. 2. q. 11. n. 68. & sequent. optime Nicol. Garcia de beneficijs in additio. ad p. 3. c. 2. n. 355.

34. Pueri ad hoc Seminarium admittendi, debent esse ad minus duodecim annorum, de legitimo matrimonio, habitu clericali semper uti, singulis diebus Missas audire, singulisque mensibus confiteri, ac corpus Christi sumere, si id Confessor iudicauerit, non incorrigibiles, ut admonet Concil. d. loco, vers. discipulos pauperum autem filios præcipue eligi vult, prout refert praxis Episcop. part. 1. verbo Seminarium, §. 2. Ibidem discere debent Grammaticam, cantum, computos ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramentorum tradendorum formam, & ritum, ac caeremoniarum formulas, prout disponit Concil. dicto loco, §. ut vero, & referunt praxis Episcopalis, verbo Seminarium, §. 3. Fusc. d. cap. 16. nu. 14. & de educatione puerorum multa tradit Lorin. in alt. A. post. c. 7. vers. 22.

35. In Bracharenfi ciuitate vna de antiquioribus Hispaniæ Urbibus, quam à Gallis Celtis cognomento Brachatis fuisse conditam fama est anno ante Virginis partum ducentesimo nonagesimo, est celebre adolescentum Seminarium, ad normam Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi sub Principis Apostolorum tutela, & patrocinio, cuius imago ex marmore inaurata fulget excelso, ac sublimi in loco pro foribus eiusdem Collegij adificij moles, tum ad speciem pulchra, tum ad disciplinam tuendam, per quam accommodata est, Primatilibusque ædibus vicina; hic quinquaginta collegæ talari veste coloris cerulei induti peramplè, & copiose sustentantur sub Rectore, & Vicerectore viris doctis, & grauibus, qui in tardos animaduertunt, & incorrigibiles expellunt Archiepiscopi auctoritate, qui reliquos pro vniuersi cuiusque in literis, & virtute progressu præmijs afficit, omnes discunt musicam, & ad publica gymnasia Grammaticæ, Philosophiæ, ac morales, & speculatiuæ Theologiæ quotidie gregatim pergunt Vicerectore comitante; in omnibus mira modestia, mira domi, forisque disciplina elucet, magnus etiam per totam dioccesim fructus exuberat.

S Y M M A R I U M.

1. Processiones à procedendo & eundo dicuntur.
2. Processiones publicæ sunt, quæ fiunt in litanijs maioribus, & minoribus, aut pro bono publico, vel in aduentu noui Episcopi, vel in festo sanctissimi Corporis Christi.
3. Processiones publicæ nemo valet indicare, nisi Ordinarius sit.
4. Processiones publicæ dirigendæ sunt quò voluerit Episcopus cum consilio Capituli.
5. Vicarius generalis absente Episcopo potest publicas

processiones indicare.

6. Processiones priuatae sunt, quæ à Capitularibus, & clericis, ac Cathedralibus tantum fiunt ob aliquas causas.

7. Regulares absque Episcopi licentia processiones etiam priuatas facere non possunt, præterquam intra Ecclesiam, eiusque, & monasterij ambitum.

8. Exempli clerici tam seculares, quam Regulares, etiam Monachi, ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt.

9. Clerici omnes diocesani, quantumcunque exempti, si beneficia habeant, etiam simplicia, in diocesi, vel obtineant officium in Ecclesijs, possunt compelli accedere ad publicas processiones.

10. Clerici, qui sunt nullius diocesis, vel extra ciuitatem in locis in quibus habent plebem, non possunt compelli accedere ad publicas processiones.

11. Clerici inseruientes Ecclesijs Religionis Hierosolymitanæ nullas immunitates feruari possunt quin ad processiones vocari non debeant.

12. Canonicos & alios Presbyteros beneficia, vel officia ecclesiastica obtinentes, potest Episcopus cogere, ut accedant ad processiones publicas, aut indicatas pro bono publico, vel honore.

13. Sacerdotes nullum officium, aut beneficium ecclesiasticum obtinentes in ciuitate, vel diocesi, non sunt ab Episcopo compellendi ad villas processiones accedere.

14. Regulares quantumuis exempti tenentur accedere ad omnes, & quasque processiones publicas, & consuetas, aut indicatas pro bono publico, vel honore.

15. Regulares, qui in strictiori clausura perpetuò viuunt, non possunt compelli accedere ad processiones.

16. Conuentus, in quibus Fratres sub arctiori clausura degunt, ita ut nec in choro contenti, nec ad mortuos accedant, non sunt compellendi accedere ad processiones.

17. Canonici Regulares Sanctæ Crucis Conimbricensis veniunt appellatione eorum, qui in strictiori clausura viuunt.

18. Monasterium Sanctæ Crucis Conimbricensis ab Alphonso Henriquez I. Portugaliæ Rege extructum, & ab Emmanuele restauratum fuit.

19. Conimbricensis Ciuitas situs præstantia, antiquitatis commendatione, & Regiæ quondam Sedis prærogatiua celebris.

20. Conimbricensis Academia laudes qui cumulent, citantur.

21. Regulares absentes à ciuitate per dimidium milliare, non sunt compellendi ab Episcopo accedere ad processiones.

22. Regulares, vel alij habentes ex privilegio, ut non teneantur ad processiones ire, non sunt compellendi, quamuis semel, vel sæpius iuerint.

23. Religiosi Societatis Iesu habent ex privilegio, ut non teneantur ad processiones accedere.

24. Confraternitates laicorum an possint per Episcopum compelli accedere ad processiones publicas ostenditur.

25. Regulares non accedentes ad processiones in casibus, quibus tenentur an penis, & censuris valeant per Episcopum puniri ostenditur.

26. Controversias omnes de præcedentia inter ecclesiasticas personas tam seculares, quam Regulares contingentes, Episcopus a motu omni appellatione quoad effectum suspensuum summariè componit.

27. Præcedentia sunt iudicanda secundum loci consuetudinem.

28. Fundatio antiquior in præcedentijs componendis maxime attendenda est.